

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
II-6 Уп. 48/20
18.02.2021. године
Београд

Управни суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Савић, председника већа, Јасмине Крстић и Наташе Коцић - Филиповић, чланова већа, са судским саветником Јеленом Стојановић, као записничарем, решавајући по тужби тужиоца АА из ..., ..., кога заступа Милош С. Ђорђевић, адвокат из Ниша, Генерала Транијеа 8/10, за понављање судског поступка окончаног пресудом Управног суда број II-3 У 10779/19 од 24.07.2020. године, у предмету престанка радног односа полицијског службеника, у нејавној седници већа, одржаној дана 18.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Тужба за СЕ ОДБАЦУЈЕ.

Образложење

Тужилац је дана 11.09.2020. године поднео тужбу за понављање управног судског поступка окончаног пресудом Управног суда број II-3 У 10779/19 од 24.07.2020. године, којом је одбијена његова тужба, поднета ради поништаја решења тужене Жалбене комисије Владе Републике Србије, број 118-00-18/2019-01 од 28.05.2019. године. Наведеним решењем туженог органа од 28.05.2019. године, одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекције полиције Београд, 03 број 4081/2019 од 25.03.2019. године, којим се утврђује да је тужиоцу, полицијском службенику Министарства унутрашњих послова, Полицијске управе у ..., престао радни однос дана 13.10.2015. године, са правом на пензију и пре испуњења општих услова за стицање старосне пензије. Тужилац је у тужби навео да тужбу за понављање поступка подноси основном одредбе члана 56. став 1. тачка 5. Закона о управним споровима, којом је прописано да ће се поступак завршен правноснажном пресудом или решењем суда поновити по тужби странке, ако странка нађе или стекне могућност да употреби ранију судску одлуку донету у истом управном

спору. Указује на пресуду Управног суда II-4 У. 16451/15 од 12.10.2017. године, којом је поништено решење тужене Жалбене комисије Владе Републике Србије, број 118-00-000052/2015-01 од 16.11.2015. године и наводи да је у тој пресуди, између осталог, Суд констатовао да је приликом престанка радног односа тужиоцу повређена одредба члана 167. став 3. тада важећег Закона о полицији ("Службени гласник РС", број 101/2005...64/2015), након чега је пресудом Управног суда број II-3 У 10779/19 од 24.07.2020. године, на основу истог чињеничног стања, одбијена тужба тужиоца поднета против решења истог туженог органа, број 118-00-18/2019-01 од 28.05.2019. године, уз образложење да приликом престанка радног односа тужиоцу нису повређене одредбе тада важећег Закона о полицији. Како пресуда II-4 У. 16451/15 од 12.10.2017. године и има правно дејство, с обзиром да није поништена или укинута ни у једном другом судском поступку и како је на основу истог чињеничног стања донета пресуда број II-3 У 10779/19 од 24.07.2020. године, предлаже да Суд уважи тужбу за понављање поступка и укине пресуду Управног суда број II-3 У 10779/19 од 24.07.2020. године, или да наведену пресуду преиначи тако што се утврђује да је тужиоцу на незаконит начин престао радни однос у МУП-у, супротно одредбама члана 167. став 3. тада важећег Закона о полицији ("Службени гласник РС", број 101/2005...64/2015), а што је утврђено пресудом Управног суда II-4 У. 16451/15 од 12.10.2017. године, која је правноснажна сагласно одредбама члана 7. Закона о управним споровима. Такође, предлаже да Суд обавезе тужени орган да тужиоцу надокнади трошкове управног спора, за састав тужбе износ од 30.000,00 динара и за судске таксе износ по одмерењу Суда.

У поступку претходног испитивања поднете тужбе за понављање поступка, Управни суд је нашао да тужбу треба одбацити.

Одредбом члана 56. став 1. тачка 5. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), прописано је да ће се поступак завршен правоснажном пресудом или решењем суда поновити по тужби странке, ако странка нађе или стекне могућност да употреби ранију судску одлуку донету у истом управном спору.

Одредбом члана 60. наведеног Закона, прописано је да ће суд решењем одбацити тужбу за понављање поступка, ако утврди да је тужбу поднело неовлашћено лице и да је тужба неблаговремена, или да странка није учинила бар вероватним постојање законског основа за понављање поступка.

Испитујући основаност предлога за понављање наведеног судског поступка основом одредбе члана 56. став 1. тачка 5. Закона о управним споровима, Управни суд налази да тужилац није учинио вероватним да је у истом управном спору раније донета судска одлука, јер је пресудом Управног суда број II-3 У. 10779/19 од 24.07.2020. године, одлучивано о законитости решења тужене Жалбене комисије Владе Републике Србије, број 118-00-18/2019-01 од 28.05.2019. године, док је пресудом Управног суда II-4 У. 16451/15 од 12.10.2017. године, а на коју се тужилац позива у тужби за понављање поступка, одлучено о законитости решења тужене Жалбене комисије Владе Републике Србије број 118-00-000052/2015-01 од 16.11.2015. године. Због наведеног, Суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за

понављање судског поступка из члана 56. став тачка 5. Закона о управним споровима.

Са изнетих разлога, како тужилац наводима тужбе и доказима достављеним уз тужбу није учинио вероватним разлоге постојања законског основа за понављање предметног судског поступка, Управни суд је одлучио као у диспозитиву овог решења, применом одредбе члана 60. истог Закона.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 18.02.2020. године, II-6 Уп. 48/20

Записничар
Јелена Стојановић, с.р.

Председник већа-судија
Бисерка Савић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉЛ